

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קט.

מסורת הש"ס

(א) ענין תוספות תשובות
 ז' דרש דרש (ד) ע"ז
 (בג) א' במחלף (ד) צ"ק
 א' אשתכח (ק"ה) ז' ק"מ
 וזכר וז' כחלה ז' שך
 לעל (ח) ז' ק"מ עליו ועין
 ש' שחלש' וז' כ' כ' כ' כ'
 תוספות ועין י' כ' כ' כ'
 ע"ש א' ה"ט תשובה
 כ' וזכר כ' כ' כ' כ' כ'
 ק"ה. ק"ה וז' כ' כ' כ' כ'
 דרש כ' מחדל ותוספות
 תענית כ' דרש א' מן
 א' חזרו וז' תלמי תוספת
 כ' חזר' חזר' חזר' חזר'
 לז' כ' מ' שחלש' כ' כ' כ'
 חזר' חזר' חזר' חזר'
 חזר' חזר' חזר' חזר'
 חזר' חזר' חזר' חזר'

תורה אור השלם

1. אך לא יעלו כהני הקבוצות אל מזבח ה' בירושלם כי אם אכלו מצוה בתוך ארצות: מליכים ב כג ט
2. יען אשר ישרתו ארצות לפני גלוייתם וזון לבית ישראל למכשול וזן על כן נקראתי ירי עליהם גם ארצי ארצות ונקראו עונם: ויחזקל מו ב
3. וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני ה' לכפר עליו ונסלח לו: מפרד לו ו

גליון הש"ס

גם' רחמיא ובפ' לעיל פד
ע"ל:

מוסף רש"י

בבית חוריו. חפרם
בשטחן חוריו ננו של
שטחן הצדק סברה לחצו
חפרו אחו ונוה עם חוצה,
ופלני חורא לחיד לשם
עבורה טכנים ולחור חיד
לשם שמים ושיו נב וכעידו
חצילה יא.

שימה מקובצת

[illegible]

אז גדול וכל הפסיד לוקח דהא גדול שבבתי
 ימים ליה פסידא: **בעל השטר**. כגון האי לוקח
 דרו על המחמונה דהוי מוילא מחבירו עליו
 בבתי הלך ראה על הלוקח אבל גבי
 ע: **מתני'**

ואמאי ליחזי היידן נפל היידן מת לוקח קא
אמרת שאני לוקח דיד בעל השטר על
התחתונה השתא דאתית להכי אפי' תימא
עליה דנריעה יד בעל השטר על התחתונה:
במתני' ארי עלי עולה יקריבנה במקדש ואם
הקריבה בבית חונוי לא יצא הרי עלי עולה
שקריבנה בבית חונוי יקריבנה במקדש ואם
הקריבה בבית חונוי יצא רבי שמעון אומר
אין זו עולה הריני נזיר יגלה במקדש ואם גלה
בבית חונוי לא יצא הריני נזיר שאגלה בבית
חונוי יגלה במקדש ואם גלה בבית חונוי יצא
ר' שמעון אומר אין זה נזיר: **גמ'** יצא הא
מקלט קטלה אמר רב המנונא נעשה כ' כאומר
הרי עלי עולה ע"מ שלא אתחייב באחריותה
אמר ליה רבא אלא מותה סיפא דקתני הריני
נזיר שאגלה בבית חונוי יגלה במקדש ואם
יגלה בבית חונוי יצא הכי נמי דנעשה כאומר
הריני נזיר על מנת שלא אתחייב באחריות
קריבנותיו נזיר כמה דלא מייתי קריבנותיו לא
מחכשר אלא אמר רבא אדם זה לדרון
תכין אמר אי מניא בבית חונוי מרחנא טפי
לא מצינא לאיצטורי נזיר נמי האי גברא
לאיצורי נפשיה קא מיכין אמר ר' אי סגי בבית
חונוי מרחנא טפי מצינא לאיצטורי ורב
המנונא אמר לך נזיר כדקאמר עולה על
מנת שלא אתחייב באחריותה קאמר ואף רבי
יוחנן סבר לה להא דרב המנונא דאמר רבה

שאַקריבנה בבית חוניה, אין שיך כאן תפוס לשון ראשון
ואחרון דהוי באומר עד בית חונו מניח
לדאטערס כדאימא גמל! ¹ **אפילו** תימא עלייה דגריעה די בעל
השער על התחנות. מימא דכפ' העדר מן העיר (דמס. ט.) מסק
מאי עליה שניכסוי ושאקריבנה

עין משפט
נר מצוה

כד א ב ג מ"י פ"ד מהלכות
 מעשיהן הלכה ז'
 כה ד מ"י פ"ט מהל' ביאת
 מקדש הל' יד'
 כו ה ו ז מ"י טס הל' יג'

רבינו גרשום

[illegible]

בר בר חנה אמר רבי יוחנן הרי עלי עולה שאקריבנה בבית חונוי והקריבה
בארץ ישראל יצא וענוש כרת תניא נמי הכי הרי עלי עולה שאקריבנה
במדבר והקריבה בעבר הירדן יצא וענוש כרת: מתני' ההכנים ישמשו
בבית חונוי לא ישמשו במקדש שבירושלים ואין צריך לומר לדבר אחר
אלו כבעלי מומין חולקין ואוכלין ולא מקריבין גמ' אמר
הרב יהודה כהן ישחט לעבודת כוכבים קרבנו ריה ניחות אמר רב יצחק בר
אבדימי מאי קראה יען אשר שירתו אותם לפני גלילאים והיו לבית ישראל
למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאום ה' אלהים ונשאו עונם וכתיב
בתריה ולא יגשו אלי לכהן לי אי עבד שירות אין שחיטה לאו שירות
הוא: איתמר שנג בוריקה רב נחמן אמר קרבנו ריה ניחות רב ששת
אמר אין קרבנו ריה ניחות אמר רב ששת מנא אמינא לה דכתיב והיו
לבית ישראל למכשול עון [מאי] לאו או מכשול או עון ומכשול שנג
ועון מזיד ורב נחמן מכשול דעון: אמר רב נחמן מנא אמינא לה דתניא
וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה מלמד שכהן מתכפר
על ידי עצמו במאי אילימא בשחיטה מאי איריא שנג אפילו מזיד נמי
לאו לאו בוריקה ורב ששת אמר לך לעולם בשחיטה ובמזיד לא נעשה
משורת לעבודת כוכבים ואדור למעמיהו דאתמר הוי בשחיטה רב נחמן
אמר קרבנו ריה ניחות ורב ששת אמר אין קרבנו ריה ניחות רב נחמן אמר
קרבנו ריה ניחות דלא עבד שירות רב ששת אמר אין קרבנו ריה ניחות

נעשה
: 1991

אם לא תשגור ולא תעשו
ללאשורי לעבוד במקדש כי שגג:
נעשה

[illegible]

(b) שניר לפרט